

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Praelati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

probat ratione: nam si causa est inter clericos, habent iudicem competentem, si inter clericum, & laicum, & clericus est reus, similiter, quia actor sequitur forum rei, *c. cum sit generale, de for. compet.* si laicus est reus, itidem, quia causa possessorii in beneficialibus pertinet ad forum Ecclesiæ, *Clem. 1. de cau. possess. & propriet. & Clem. unica, de sequest. fruct. & possess.*

Aliqui possunt salvare dictum Sylvani, & Afflicti in casu de quo ipsi loquuntur, quando clericus haberet beneficium auctoritate ordinaria, & possedit, venit alter provisor à sede Apostolica cum commissario Apostolico, & literis Apostolicis, privat illud de facto possessione, tunc clericus spoliatus habet recursum ad officiales Regios, pro defensione allegans se non potuisse sic abrupto spoliari, & tunc officiales Regii se intromittunt ad restituendum spoliatum, ita *Affl. loc. cit. rub. 67.* tamen ista doctrina non potest stare, & *Cov.* melius dicit per rationes suprapositas: nam vel reus clericus, vel actor, vel utrique adeant Ordinarium.

Aliqui possent dicere, quando beneficium esset regium, putà juris patronatus, vel nominationis Regiæ, vel sic prætenditur, & nec tunc posset clericus adire Regios officiales, *capitulum, si diligenti, de for. comp.* nec laicus, si esset actor, prout supra, nec valet ratio, quod possessorium est aliquid temporale, quia hoc dato, & non concesso, cum superius dictum sit, esse quid spirituale in beneficialibus, tamen etiam pro re

temporali clericus convenit laicum coram iudice ecclesiastico, & pro re merè spirituali clericus convenit laicum coram iudice ecclesiastico, & si quis hac via laicali conaretur impedire executionem literarum Apostolicarum, incideret in bullam Cœnæ Domini, prout dictum est superius in *ver. Bulla, & in ver. littera,* sed posse contradici, prout dicitur in *versic. contradictores.*

Primò, posset doctrina Sylvani, & Afflicti practicari, quando laicus spoliaret clericum beneficio de facto ob aliquam prætensionem, & Episcopus excommunicaret illum servatis servandis, & ille parvi faceret excommunicationes & monitiones huiusmodi, & alter provisor implorat auxilium brachii secularis, prout dictum in *ver. brachium.*

Secundò & melius possent salvari dicti Doctores, quando agitur de possessione Ecclesiæ rerum temporalium: nam aliàs possessio super restitutione rerum spiritualium est merè spiritualis, ita tenet, & probat *Gem. in c. 1. ver. expeditio, de restit. spol. l. 6. ex Jo. And. in c. si. de iud. & Butrio in c. literas, de jur. cal.*

PRÆLATI.

OMnes Prælati exempti ab Episcopi jurisdictione habentes jurisdictionem Episcopalem, possunt suis subditis omnia administrare, quæ ab Episcopis possunt exerceri, ita *Nav. conf. 23. ex mente gl. in Cle. 1. in ver. proprii, de reb. Ecol. non alien.* tamen hoc limita,

non

non habere locum in literis dimissorialibus ad onus ecclesiastic. & aliis quæ prohibentur eis per Sac. Cong. Trid. sess: 23, cap: Abbatib: & sess: 24, cap: 20, de reform: sed possunt exercere ea, quæ sibi jurisdictione ordinaria competunt in suos subditos. Ita Navar. conf: 9, de privil: hoc tamen limita, nisi eis aliquid plus fuerit concessum à Sede Apostolica post Sac. Conc. Trid, prout dictum est in ver: absolutio, §. 1.

PUNCTATOR.

Punctator, ponendus in Ecclesiis pro assignandis deficientibus Horis Can. prout in Bul: Pii V. & Con. Later: prout dictum est superius in ver: Hora, §. 8. debet esse constitutus in sacris, secundum decretum Concilii Provincialis Compostellanensis, revisi per sanctiss. Dominum Nostrum: sub datum Romæ apud S. Petrum die 16. Decembris, 1565, vel alia veriori data, ita censuit Sac. Congreg. in declar: 455. in meis, cujus sunt verba prædicta.

PROCURATIO.

Primò, procuratio non potest remitti à prælato, quando ei debetur ratione visitationis, nisi expressè, vel tacitè non petendo, non tamen, vel se obligando ad non petendum, vel relaxando, Addit. ad Cap. Tolos. q. 332.

Secundò, procuratio non potest præscribi, quæ datur ratione visitationis, quia est aded privilegiata, quòd nullo modo præscribi possit, immo nec

Episcopus potest illam remittere, nec respectu sui, nec respectu suorum successorum, idem loc: cit: nisi consuetudo aliter se habeat, prout superius, ver: jus cathedralicum, verum Hostiensis doctrina satis urget, quòd aded procuratio est annexa visitationi, quòd tamen non potest esse sine reliquo, tamen hoc temperat postea, quando Episcopus non haberet sustentationem aliquam aliam, & infirmaretur, in sum: tit: de cens: §. ult: n. 18.

PRIVATIO.

Primò, quot modis quis venerit privandus, vel sit privatus ipso jure beneficiis? Respondetur, quòd nullo modo, nisi in casibus in jure expressis, Gl. solemnis in c. fin. de jur. pat. Navar. conf: 8. nu. 4. ver: 6. de præb. & ibi dicit judicem non debere condemnare, & privare quem suis beneficiis, nisi gravi, & justa causa, c. inventum, 16. q. 7. & c. satis perversum, 56. dist.

Secundò, an clericus condemnatus ad triremes, sit privatus ipso jure beneficiis? Respondetur, primò, prout in ver. privatio Secundò, si in vita, vel ad tempus, si primum, quòd sic, quia habetur pro deposito, si secundum, & non fuit dictum in sententia, non potest; & sic vidi multos post finitum tempus rediisse ad suum beneficium, vide Reb. in reg. de infr. resig. glos. 11.

Tertio, privato beneficio ob non promotionem infra annum, juxta cap. licet canon, de elect. lib. 6. non potest illud